

Послание.

Иакоже въисть усъердие хотѣти, таکо да будетъ и исподнити, ѿже иже имѣти. Аще во усъердие предлежитъ, по елике аще ктѹ имать, благоприятенъ есть, а не по елике не имать. Не во да инымъ ѿвшъ ѿрада, въамъ же скорбъ: но ѿ изравненїа: Бы иинѣшие время, въаше извѣсточество, во онѣхъ лишенїе, да и онѣхъ извѣштокъ будетъ въ въаше лишенїе: иако да будетъ рабенство. Иакоже есть писано: и иже многое, не преумножилъ есть, и иже малое, не умалилъ.

Аллилія, Гласъ є.

Хвалите Господа вси ѿгели егѡ, хвалите его всѧ силы егѡ.

Стихъ:

Иако твой рече, и въиша: твой повелѣ, и создашася.

Во вторникъ Е. Недѣли.

Гласъ Г. Прокименъ, Гласъ З.

Бовеселитса праиведникъ ѿ Господѣ, и уповаетъ на него.

Стихъ:

Услыши Боже гласъ мои, внегда молитвила къ тебѣ.

Къ Коринѳианамъ Е. посланіе святаго апостола Павла Членіе.

За
рѣз

Ерати, благодареніе Божи, давшему тежде тѣаніе ѿ въасъ въ сердце Титово. Иако моленіе ѿвшъ пріятъ, тщалівѣйшии же сій, своєю волею избиде къ въамъ. Послѣхомъ же съ нимъ и брата, егоже похвали во ѿгагрѣи по всѣмъ церквамъ. Не течио же, но и ѿславиши ѿ церкви съ наими ходити, со благодатию сею слѹжимою наими, къ самогу Господа слави, и усъердию въашему: Благодатеся тогу, да не ктѹ наасъ поречетъ во ѿбийи сѣмъ, слѹжимъ наими. Промышлѧюще дѣбра, не токмо предъ Божомъ, но и предъ чловѣки. Послѣхомъ же съ наими и брати нашего, егоже искѹсихомъ во многихъ многаши встанава сѹща, наинѣ же ѿблѣкъ встанавѣшиа, надѣланiemъ многимъ єже въ въасъ. Аще ли же ѿ Титѣ, ѿвѣнику мнѣ, и въ въасъ поспѣшиши. Аще ли братиа наша, и посланици церкви: слава Христова. Показаніе ѿбо любвѣ

въаша,